

7000
15/3/86

1986 is een belangrijk jaar voor iedereen in ons land. In de politiek zou dit jaar wel eens op meerdere terreinen een keerpunt kunnen worden.

Vooraf de komende maanden worden interessant voor iedereen die de politieke ontwikkelingen met iets meer dan normale belangstelling volgt. En daar reken ik in ieder geval alle JOVD'ers toe, zeker iedereen die hier vanavond aanwezig is in Deventer.

Aanstaande woensdag is het eerste moment waarop een keerpunt mogelijk is.

Tijdens de verkiezingen voor de gemeenteraad zal ongeveer duidelijk worden hoe de stemverhoudingen in Nederland liggen. De verkiezingsuitslag van woensdag zal daarmee ongetwijfeld het beeld bepalen van de komende campagne voor de Tweede Kamerverkiezingen.

Zal lijsttrekker Lubbers nog zelfverzekerder de vader des vaderlands gaan uithangen die de christelijke beschaving anno 1986 hoog houdt?

Zullen oppositieveteraan Den Uyl en zijn FNV-zoon Kok nog demagogischer inspielen op de door dit kabinet getroffen bezuinigingen?

En zal VVD-leider Nijpels blijven zeggen dat er maar één coalitie mogelijk is na de verkiezingen en dat de VVD daarin bijna al haar liberale idealen kan verwezenlijken?

Na woensdag zullen we het weten, omdat vanaf dat moment de kiezers eindelijk rechtstreeks aangesproken mogen worden en niet meer onder het mom van gemeenteraadsverkiezingen, die sterk in de verdrukking zijn geraakt onder al het landelijke politieke geweld.

Economisch gezien wordt dit jaar ook zondermeer een keerpunt. De sterke daling van de olieprijs en de dollarkoers heeft hele positieve effecten op onze nationale economie.

Voor het eerst sinds jaren dalen de prijzen van benzine, diesel en LPG eens méér dan één of twee cent. En dat zijn prijsverlagingen waar een heleboel mensen wat aan hebben, bijv oorbeeld alle JOVD'ers die hier samen in een auto naar toe zijn gekomen.

Het is zeer te prijzen dat minister van Aardenne zich tegen een accijnsverhoging heeft uitgesproken. Want waar was de overheid toen de benzineprijzen stegen?

Die tegenvaller mochten burgers en bedrijfsleven zelf incasseren, zodat het niet meer dan logisch is dat nu de meevaller ook voor hen is.

Sterker nog; op korte termijn mag een verlaging van de gasprijs verwacht worden; nu deze gekoppeld is aan de prijs van stookolie. De burgers hebben daar recht op. Een ander geweldig voordeel van de verlaagde olieprijs is dat de aardgasinkomsten van de Nederlandse staat sterk teruglopen. In één à twee jaar worden die inkomsten ongeveer gehalveerd. Het klinkt allemaal zeer schrijnend, maar hieruit blijkt gewoon op wat voor een drijfzand ons verzorgingsparadijs eigenlijk is gebouwd.

Er is afgelopen jaren behoorlijk bezuinigd, op een aantal terreinen zelfs fors. Ik ben er bijvoorbeeld van overtuigd dat de salarissen van middelbare en hogere ambtenaren echt niet verder naar beneden kunnen, zonder tot hevig kwaliteitsverlies bij de overheid te leiden.

Het is zelfs nog erger; bijna geen enkele jongere, met belangstelling voor managementfuncties is nog geïnteresseerd in de overheid als werkgever. Er zal iets gedaan moeten worden om een carrière bij de rijksoverheid net zo aantrekkelijk te maken als bij een van de grote ^{Beeryn}multinationals. Als wij een efficiënt funktionerend apparaat willen hebben, dan moeten er goeie managers door de overheid en dienst worden genomen. De eerste woorden van de nieuwe minister van Binnenlandse zaken zijn dan ook hoopgevend. Minder ambtenaren, maar wel goede; en voor kwaliteit moet betaald worden. *de vray of vasshulen*

Ambtelijke lobbies en belangengroepen hebben tot nu toe effectieve middelen gevonden om te voorkomen dat de poten onder hun machtige zetels worden weggezaagd. Maar, ziedaar wederom een voordeel van de teruglopende aardgasbaten:

De sociale zekerheid en de ambtenarensalarissen zijn al royaal onder het mes geweest, dus nu is eindelijk het overheidsapparaat aan de beurt.

Tot deze conclusie komt ook de commissie van economische deskundigen van de SER. Datgene wat tot nu toe niet echt gelukt is omdat nog te weinig politici door de ambtelijke macht heen durven breken, zal in de komende jaren alsnog moeten

plaatsvinden uit puur economische noodzaak. Dat noem ik graag een voordeel, al tekent het de onmacht van de politiek dat er eerst een wal aan te pas moest komen voordat het schip gekeerd kon worden.

Lang niet alle ambtenaren zijn er overigens van overtuigd dat de overheid een stap terugmoet. Directeurgeneraal Gijsbers van het ministerie van WVC bijvoorbeeld wondt er geen doekjes om in een toespraak een paar weken terug: Er zou geen enkele economische noodzaak zijn om de collectieve lasten terug te dringen, dat was zuiver een politieke keus. En, zo ging deze loyale uitvoerder van het kabinetsbeleid verder, het was voornamelijk de heer Nijpels en zijn partij de VVD die deze verderfelijke weg waren ingeslagen.

Het is tocht onvoorstelbaar dat een topambtenaar zoiets gewoon kan zeggen zonder teruggefloten te worden door de politiek verantwoordelijke. Alsof het liberalen een genoegen zou doen dat de laagste inkomens erop achteruit zijn gegaan.

1986 wordt daadwerkelijk een keerpunt als de omvang van het overheidsapparaat nu ècht wordt teruggedrongen. Want dat is wèl een bewuste politieke keus die gelukkig ook door de JOVD wordt gemaakt.

Die bewuste keus die dit kabinet heeft gemaakt om de overheidsuitgaven terug te dringen en de rendementen in het bedrijfsleven zich te laten herstellen was onder andere ingegeven om de werkgelegenheid op te vijzelen. De groei van de werkloosheid, in het bijzonder onder veel jonge mensen is weliswaar tot staan gebracht en loopt zelfs iets terug, maar is nog steeds veel en veel te hoog. Ook de JOVD heeft zich uitgesproken voor economisch herstel en economische groei als structurele oplossing voor dit probleem.

De investeringen worden aangemoedigd door de zogenaamde WIR-investeringspremies. Op die manier vloeit er per jaar miljarden guldens op vrij willekeurige wijze naar het bedrijfsleven. Er is in Nederland geen enkele sector die niet gesubsidieerd wordt en ook het bedrijfsleven blaast vrolijk zijn deuntje mee.

Maar ondernemers laten de hoogte van hun investeringen niet alleen afhangen van de WIR-premie, zij kijken naar de afzet- en winstverwachtingen in ons land.

Met andere woorden: Er is een koopkrachtig publiek nodig om de economische groei

te versnellen en zo de werkgelegenheid te bevorderen.

De VVD heeft de afgelopen jaren terecht de nadruk gelegd op het bedrijfsleven als motor van onze economie. Maar het gaat toch uiteindelijk om de welvaart en het geluk van de individuele burgers, zodat lastenverlichting voor hen een dringende noodzaak is. De WIR is maar een lapmiddel en de JOVD heeft zich er dan ook voor uitgesproken dat deze regeling geheel wordt afgeschaft.

Wellicht heeft het huidige CDA-VVD kabinet nog een tweede termijn nodig om ook de burgers een daadwerkelijke verlichting van lasten te bieden.

Want dat is het laatste belangrijke punt waarop een grote wending mogelijk is dit jaar; de Tweede kamer verkiezingen en de daarop volgende formatie.

Halen VVD en CDA samen meer dan 75 zetels, dan lijkt het een uitgemaakte zaak en gaat deze coalitie inderdaad door naar de tweede ronde.

In dat geval zal ons JOVD-stokpaard, een VVD-PvdA-coalitie, weer voor vier jaar op stal moeten. *toch zelf nog met PvdA/JOVD*

Er gaapt op dit moment een dusdanige rethorische kloof tussen de PvdA enerzijds en de coalitiepartijen anderzijds dat bijna niemand het voor mogelijk houdt dat er, na de verkiezingen een regering valt te smeden met de socialisten erin. Toch hebben de afgelopen weken nog eens overduidelijk aangetoond dat er principiële verschillen zijn tussen CDA en VVD.

Vroeger, heel lang geleden toen Hans Wiegel nog een rol speelde in de landelijke politiek, mochten die verschillen nauwelijks aan het licht komen. Ze werden door Van Agt en Wiegel bedekt met de mantel der liefde. Dat is gelukkig veranderd. Sinds Ed Nijpels de politiek leider van de VVD is mag er eindelijk overgepraat worden. De stijl is wat dat betreft veranderd en ik kan me niet aan de indruk onttrekken dat ook de VVD-lijsttrekker af en toe walgt van de confessionele machtspolitiek van de heren Lubbers en De Vries.

De VVD heeft dan ook de afgelopen maanden een aantal keren geprobeerd om principieel te zijn lijnrecht tegen het CDA in. Maar tot nu toe is het nog te veel bij woorden gebleven. Als de VVD die woorden in de slepende euthanasiekwestie zou hebben omgezet in daden, dan had Nederland nu geen kabinet meer.

Maar toch zijn wij zeer teleurgesteld dat de VVD niet doorgezet heeft nu zij al zo'n eind op de goede weg was.

Het bijgestelde voorstel van mevrouw Wessel-Tuinstra is een liberaal wetsvoorstel en wordt inhoudelijk zowel door de JOVD als door de VVD van harte ondersteund.

Ik wil de VVD graag oproepen in de formatie niet met zich te laten sollen en geen compromis te accepteren in de euthanasiekwestie!

of de wetgeeft
beheerder

Dat 'buitestudeerder' Wiseminister op het congres van de JOVD afgelopen zaterdagavond in Postillon Deventer succesvol gopte bij zijn met zijn pleidooi voor een internationaal milieubeleid was te verwachten. Dat zijn populariteit bij de jonge liberalen die van VVD lijsthelder Nypels nu overtuigd was een verrassing. Hij stelde de COLOMIE waals Nypels laatste op de sprekers lijst.

Ed Nypels die zijn ^{voor} ~~aan~~ de JOVD 'naar het gepoekte behan- zeld was' inacht te verdedigen waarom de VVD bij u in de euthanasiekwestie. ^{en} was gezac' oogsten na een legervertraut met vele liberale mitgegeven, principes en beginselen slechts een beleefde oortie. Zijn speech werd onderbroken door een erzen blapper. De zaal werd met hete ² ~~na~~ de stemmen steg met eelt.

Nypels reageerde in zijn reactie op het verhanden JOVD voorzitter Julius Remarque die de VVD fractie verwee!

(Dat halverwege zijn verhaal de kronica discussie

Het is werkelijk volstrekt schandalig hoe het CDA in deze zaak zijn wil oplegt aan een grote meerderheid in ons land. Dreigen met een kabinetscrisis is alleen dan gerechtvaardigd als het gehele kabinetsbeleid fundamenteel wordt aangetast en niet bij een op zichzelf staand onderwerp als euthanasie.

Tot nu toe heeft de VVD veel grote woorden gesproken over de mediawet van minister Brinkman. De JOVD staat een geheel ander mediabeleid voor, dat veel minder bevoogdend is en meer ruimte biedt voor commercie. Wij rekenen er dan ook op dat Loek Hermans en Ed Nijpels in deze zaak pal zullen staan en de liberale uitgangspunten niet zullen verkwanselen.

Want het is voor de JOVD zeker een stap vooruit dat er tegenwoordig tenminste gezegd mag worden wat nodig is, maar wij jonge liberalen moedigen de VVD en Ed Nijpels aan om ook op immaterieel terrein ook te doen wat nodig is. Want daar gaat het om.